

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (תיקון מס' 7), תשל"ח-1978*

1. בחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957: (להלן - החוק העיקרי), במקום סעיף 39 יבוא:

39. (א) מי שעשה אחת מאלה:

(1) עבר על הוראה מהוראות סעיפים 16, 16 י"ד, 20, 22, 26 ו-28;

(2) לא קיים צו סגירה של מפעל שניתן לפי סעיף 39 ד (א) או לפי סעיף 39ה,

דינו - מאסר חמש שנים או קנס 200,000 לירות; ואם נעברה העבירה בתקופה שלפני צו של שר העבודה חל במדינה כולה פרק ד' לחוק שירות עבודה בשעת חירום, תשכ"ז-1967², או בנסיבות מחמירות אחרות, דינו - מאסר שבע שנים או קנס 300,000 לירות.

(ב) מי שעשה אחת מאלה:

(1) לא קיים צו הפסקה שניתן לפי סעיף 16;

(2) הפר תנאי של רישיון או היתר שניתן לפי חוק זה;

(3) הרשה לאחר להשחמש ברשיון או בהיתר שניתן לו לפי חוק זה ושאינו ניתן להעברה;

(4) מסר פרטים לא נכונים בבקשה שהגיש לפי סעיף 16טו;

(5) עבר על הוראה מהוראות סעיפים 16ב, 16ג ו-23,

דינו - מאסר שלוש שנים או קנס 100,000 לירות, ובעבירה נמשכת לפי פסקה (1) - קנס נוסף 1,000 לירות או מאסר נוסף שבעה ימים לכל יום שבו נמשכה העבירה; ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים או קנס 200,000 לירות, ובעבירה נמשכת לפי פסקה (1) - קנס נוסף 2,000 לירות או מאסר נוסף כאמור.

(ג) מי שעשה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה או קנס 50,000 לירות:

(1) הפריע לאדם מוסמך לבצע את סמכויותיו לפי חוק זה או מנע זאת ממנו;

(2) סירב להראות לאדם מוסמך פנקס או תעודה אחרת הנוגעים לחקירה הנערכת לפי חוק זה;

(3) משנדרש למסור ידיעות או להמציא פנקסים או תעודות לפי סעיף 31 או משנחקר לפי סעיף 32 - לא השיב תשובות נכונות ומלאות או לא המציא תעודות נכונות;

(4) עבר על הוראה מהוראות חוק זה שאינה מפורטת בסעיפים קטנים (א) או (ב).

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בשבט תשל"ח (31 בינואר 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1272, תשל"ז, עמ' 63.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשי"ט, עמ' 92; תשל"ב, עמ' 97; תשל"ג, עמ' 26, עמ' 202; תשל"ו, עמ' 223; תשל"ז, עמ' 34.

2 ס"ח תשכ"ז, עמ' 86.

39א. נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר בני-אדם, יאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה, באותו חבר בני-אדם, מנהל פעיל, שותף -- למעט שותף מוגבל -- או עובד מינהלי בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

39ב. נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד במהלך עיסוקו של מעבידו, או בידי מורשה כשהוא פועל בתחום תפקידו, יאשם בעבירה גם מעבידו או מרשהו, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

39ג. תהיה הגנה לעובד או למורשה הנאשם בעבירה לפי חוק זה, אם יוכיח שפעל בשם מעבידו או בשם מרשהו ובהתאם להוראותיו, וכי האמין בתום לב שאין במעשהו משום עבירה על חוק זה.

39ד. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 39 עד 39ב, רשאי בית המשפט, נוסף לכל עונש אחר, לצוות --

(1) כי מצרכים של הנאשם שבהם נעברה העבירה או דמי מכרם יחולטו, כולם או מקצתם;

(2) כי מפעל של הנאשם, שבו או לגביו נעברה העבירה, ייסגר לתקופה שיקבע בית המשפט ודרך שיקבע;

(3) כי רשיון שניתן לנאשם יבוטל או יותלה לתקופה שיקבע בית המשפט;

(4) כי ריווח בלתי סביר שבא לידי הנאשם בקשר לעבירה יוחזר לאדם שממנו נתקבל, או יחולט כולו או מקצתו, ובלבד שלפני שיצווה על חילוט ריווח בלתי סביר יתן בית המשפט, במידה שהדבר מעשי, הזדמנות לאדם שממנו נתקבל להשמיע את דברו;

(5) כי אמצעי הובלה, שהוא קנין הנאשם וששימש מכשיר לביצוע העבירה, יחולט.

(ב) הורשע אדם בעבירה על הוראה מהוראות פרק שני 3, יצווה בית המשפט, בנוסף לכל עונש שהוא רשאי להטיל, כי הנאשם ישלם לאוצר המדינה את סכום העמלה או שוויה שקיבל שלא כדין; הוראה זו לא תחול אם הגישה המדינה תובענה אזרחית על הסכום או השווי האמור לפני שנסתיימו ההליכים הפליליים, והיא אינה גורעת מכוח המדינה לתבוע את הסכום או השווי בדרך תובענה אזרחית אם לא ניתן לקיים את ההליכים הפליליים או אם הם נפסקו.

39ה. הוגש כתב אישום על עבירה של ניהול מפעל ללא רשיון הדרוש לניהולו או הפרת תנאי יסודי שברשיון, רשאי בית המשפט שמוגש לו כתב האישום לצוות, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או פרקליט מחוז, שהמפעל שלגביו נעברה העבירה ייסגר לתקופה שקבע בצו או עד לסיום בירור המשפט; לא יתן בית המשפט צו כאמור לתקופה העולה על חמישה ימים אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע טענותיו; ניתן צו סגירה, רשאי הנאשם לערער על הצו תוך שלושים יום מיום שניתן, כאילו היה פסק דין.

סגירת מפעל לפני
בירור משפט

פרסום ספק דין 139. בית המשפט רשאי לצוות שפסק דין חלוט או תמציתו יפורסמו ברבים, בצורה ובאופן שיקבע, ולהורות מי ישא בהוצאות הפרסום; אם הורה בית המשפט שהנאשם ישא בהוצאות הפרסום, יהיה דינו כדין קנס שהטיל בית המשפט.

2. בטלים — ביטול

(1) סעיפים 16 ו-32 (ב) לחוק העיקרי;

(2) חוק למניעת הפקעת שערים וספסרות (שיפוט), תשי"א-1951.

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

3 ס"ח תשי"א, עמ' 40.